

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ch. Diehl. Excursions archéologiques en Grèce. — Mycènes — Délos. — Athènes — Olympie — Eleusis — Epidauré — Dodone — Tirynthe — Tanagra. Avec 8 planches. Armand Colin et Cie éditeurs. Paris 1890 σ. X — 382 8ov.

Ἐν εἰπωμεν ὅτι εἰς τὰ μνημεῖα τῆς προγονικῆς εὐκλείας ὀφείλει, ἐν μέρει τουλάχιστον, αὐτὴν τὴν ὑπαρξίν τῆς ὡς κράτους αὐτονομίου ἢ νεωτέρα Ἑλλάς, οὐδεὶς θὰ τὸ νομίσῃ ὑπερβολῆν. Ἡ Ἑλλὰς ἀναγεννηθεῖσα καὶ ἐκ νεκρῶν ἀναστῆσα ἀσυνειδήτως οὕτως εἰπεῖν καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς φορᾶς τῶν πραγματικῶν ἀπέδειξεν οἰονεὶ ἐμπράκτως τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς πρὸς τὴν ἀρχαιολογικὴν ἐπιστήμην. Τῶ ὄντι, καὶ ἀπὸ τῆς ἡμετέρας ἀνεξαρτησίας, ἀλλ' ἰδίᾳ ἀπὸ εἰκοσιπέντε ἐτῶν, τόσον πολλά καὶ μεγάλα ἐνηργήθησαν ἐν τῷ ἑλληνικῷ βασιλείῳ ἀνασκαφαὶ καὶ τόσον σημαντικὰ ὑπῆρξαν τὰ ἀρχαιολογικὰ εὐρήματα, ὥστε ἀνεκκινήθη σχεδὸν ἡ ἐπιστήμη καὶ ἐφθασεν εἰς ἀκμὴν τοιαύτην, ὅσον οὐδέποτε ἐπὶ αἰῶνας πρότερον.

Εἶναι λοιπὸν δίκαιον οἱ Ἕλληνες στενωτέρου νὰ συνδεθῶμεν πρὸς τὰ συντρίμματα ἐκεῖνα τῆς δόξης καὶ ἐκ τοῦ πλησίον νὰ τὰ γνωρίσωμεν. Διὰ τίνας λόγους δὲν γίνεται τοῦτο, δὲν εἶναι ἐδῶ τόπος κατάλληλος νὰ εὐρευνήσωμεν, ἀναντιρρήτως ὅμως εἰς ἐκ τῶν λόγων εἶναι καὶ ἡ ἑλλειψὶς βιβλίων ἀρμοσίων ὄχι μόνον εἰς τὸ νὰ διδάσκωσι τὰς ἀρχαιολογικὰς γνώσεις τοὺς πολλούς, ἀλλὰ καὶ νὰ γνωρίσωσιν εἰς αὐτοὺς τὰς καθημερινὰς τῆς ἀρχαιολογίας ἀνακαλύψεις καὶ μάλιστα τὰς γενομένας ἀπὸ ἐτῶν ἐν Ἑλλάδι μεγάλας ἀνασκαφάς. Οἱ ξένοι εἶναι δυστυχῶς μᾶλλον φιλάρχαιο ἡμῶν καθ' ὅλου, διὰ τοῦτο δὲ φροντίζουσι καὶ περὶ τοιούτων βιβλίων, τὰ ὅποια νὰ δύνανται ὄχι μόνον οἱ ἐξ ἐπαγγέλματος ἀρχαιολόγοι καὶ φιλόλογοι, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ φιλομαθεῖς νὰ ἀναγινώσκωσι καὶ οὕτω νὰ ἀνοίγωσι τοὺς ὀφθαλμούς των εἰς τὰ μεγάλα πορίσματα, τὰ ὅποια ἐξορύσσονται οὕτως εἰπεῖν ἐκ τῶν κόλπων τῆς ἑλληνικῆς γῆς.

Εἰς τὰς σκέψεις ἡμῶν ταύτας ἔδωκεν ἀφορμὴν ἡ ἀνάγνωσις καλλίστου βιβλίου, ὅπερ χάριν τῶν πολλῶν ἐπιλοπόνησεν ὁ ἄλλοτε ἑταῖρος τῆς ἐν Ἀθήναις Γαλλικῆς Σχολῆς καὶ νῦν καθηγητῆς τῆς ἀρχαιολογίας ἐν Γαλλίᾳ κ. Diehl.

Τὸ καλλίστον τοῦτο καὶ τερπνότατον εἰς ἀνάγνωσιν βιβλίον δύνανται καὶ τὸν ἥκιστα φιλόαρχαιον νὰ διαθέσῃ εὐμενέστατα πρὸς τὰ ἀρχαῖα. Μετὰ βραχῶν Πρόλογον καὶ ἀξιολογὸν Εἰσαγωγὴν ἐν ἧ ὁ συγγραφεὺς πραγματεύεται περὶ τῶν κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦτον γενομένων μεγάλων ἀρχαιολογικῶν ἀνακαλύψεων, περιέχεται ἡ ἀφήγησις ἐν δέκα κεφαλαίοις καὶ κατὰ σειρὰν τῶν γενομένων ἀνασκαφῶν ἐν Μυκῆναις (1876 — 1888), ἐν Τίρυνθι (1884 — 1885), ἐν Δωδώνῃ (1876) — εἶναι δὲ αὕτη ἡ μόνη ἐξω τοῦ βασιλείου τῆς Ἑλλάδος γενομένη ἀνασκαφὴ περὶ ἧς διαλαμβάνει τὸ βιβλίον. — ἐν τῇ Ἀκροπόλει τῶν Ἀθηνῶν (1882 — 1889), ἐν Δελφῶ (1873 — 1888), ἐν τῷ ναῷ τοῦ Πτώου Ἀπόλλωνος (1884 — 1888), ἐν Ὀλυμπίᾳ (1875 — 1881), ἐν Ἐλευσίनि (1882 — 1889), ἐν Ἐπίδαυρῳ (1881 — 1887) καὶ ἐν Τανάγρα (1870 — 1889).

Ἐκῆστου κεφαλαίου προτίσσεται βιβλιογραφικὴ σημεῖωσις δυνάμενη νὰ ὀδηγήσῃ τοὺς βουλομένους ἐκ

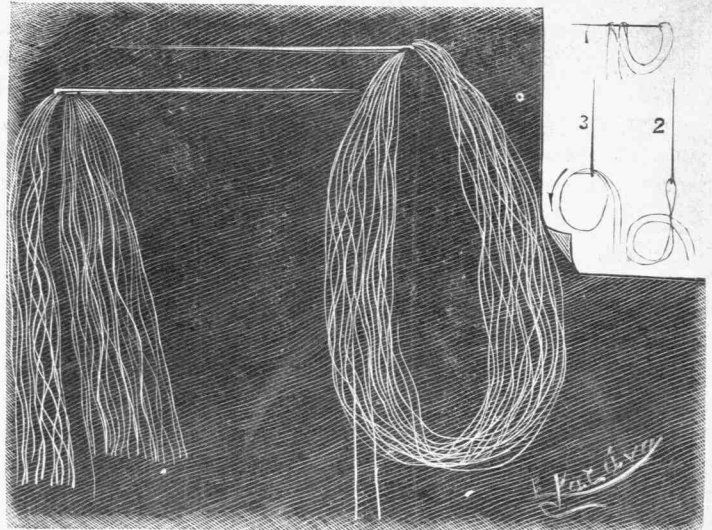
τῶν ἀναγνωστῶν εἰς ἀκριβεστέρας καὶ ἐπιστημονικωτέρας πηγὰς, τὰ δὲ περὶ ἐκίστης ἀνασκαφῆς διαλαμβάνονται τόσον καθαρῶς καὶ οὕτως εἰπεῖν ζωντανεύονται διὰ τῶν ὠραίων περιγραφῶν τῶν τόπων καὶ τῶν καταλλήλων ὑπομνήσεων τῶν σχετικῶν ἱστορικῶν γεγονότων, ὥστε ἀκοσώτατα καὶ εὐαρεστοτάτα ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους διέρχεται τὸ βιβλίον ὅλον καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν αὐτοῦ αἰσθάνεται ὅτι δὲν ἐξωδεύθη μαμαίως ὁ χρόνος, ἀλλ' ὅτι πολλὰ ἔμαθες καὶ μάλιστα μετὰ τέρψεως καὶ ἡδονῆς.

Ὁ γνωστός παρ' ἡμῖν ἀρχαιολόγος κ. Σ. Ρεῖνὰν ὑπέδειξεν ἐν τῇ Revue Critique (τῆς 3 νοεμβρίου 1890) ἀνακριθεῖς τινὰς τοῦ βιβλίου, ἅς ἐπιστήμονες μόνον δύνανται νὰ παρατηρήσωσιν, ἀλλ' αὐταὶ εἶναι ἐλάχισται σχετικῶς πρὸς τὴν ὠφέλειαν, ἣν δύνανται τὸ καλὸν τοῦτο ἔργον νὰ προσπορίσῃ. Ὅτι ἡρόδοτος καὶ παρ' ἡμῖν νὰ ἐγίνοντο διὰ τοιούτου τρόπου κτῆμα τῶν πολλῶν αἱ ἀρχαιολογικαὶ γνώσεις καὶ νὰ διεδίδετο ὡς ἐπὶ πλεῖστον τῶν Ἑλλήνων ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν ἀρχαιολογίαν. Ὁ κ. Τσουντας θὰ ἦτο ἴσως ὁ καταλλήλοτατος εἰς ἐπιχείρησιν τοιούτου ἐθνοφελούς ἔργου, διότι καὶ δείγματα ἔδωκε τῆς πρὸς τοῦτο ἱκανότητός του. Ὅτι ὑψωθῆ κατὰ πολὺ τὸ φρόνημα ἡμῶν, ἂν ὀλίγον θελήσωμεν νὰ ἀγαπήσωμεν — καὶ ἔχομεν καὶ καθήκον μάλιστα νὰ τὸ πράξωμεν — ἓνα τῶν εὐγενεστάτων κλάδων τῆς ἀνθρωπίνης ἐπιστήμης. Σ.

ΠΑΙΓΝΙΑ

Πολλὰ κλωσθαὶ εἰς μίαν βελόνην.

Περνᾶτε εἰς τὴν βελόνην κλωστήν μήκους μέχρι δύο μέτρων καὶ τραβάτε τὰς δύο ἄκρας τῆς ὥστε νὰ εἶνε ἰσομήκεις. Εἰς ἀπόστασιν τριῶν τεσσάρων δακτύλων ἀπὸ τῆς ὀπῆς τῆς βελόνης ζεστρίθετε ὀλίγον καὶ τὴν μίαν κλωστήν καὶ τὴν ἄλλην καὶ περνᾶτε διὰ τῶν κλωθῶν αὐτῶν τὴν βελόνην, ὅπως δεῖκνύσι τὸ σχῆμα 1 καὶ τὸ 2. Ἐπειτα κρατεῖτε διὰ τῶν δακτύλων τὴν βελόνην ὀρθίαν καὶ διὰ τῆς ἄλλης χειρὸς τραβάτε τὴν κλωστήν, κατὰ τὸ σχῆμα 3. Ἡ κλωστή τότε διέρχεται διπλῆ, τρι-

πλῆ, τετραπλῆ: συστρεφομένη ὡς μέγα δακτυλίδιον, ὅπως φαίνεται εἰς τὸ μέσον τοῦ μεγάλου σχήματος καὶ οὕτω φθάνει μέχρι τῆς ἄκρας ἡ διπλῆ κλωστή, τὴν ὁποῖαν ψαλιδίζετε ἔπειτα καὶ παρουσιάζετε ὅπως φαίνεται εἰς τὸ πρὸς τὰ ἀριστερὰ σχῆμα πρὸς μεγάλην ἔκπληξιν τῶν ἀγνοούντων τὴν τέχνην σας.